

VIRPIN SULOISET PUNAPOSKET

Taas on se ihana aika vuodesta, kun on niin helppo luvata itselleen, että tänä vuonna postitan joulukortit hyvissä ajoin. En tietenkään jätä asian hoitoa aatonaatton niinkuin on käynyt joskus ennen. Viime vuonna posti välitti 34 miljoonaa joulutervehdystä, joten on siinä taas posteljooneilla taakkaa kerrakseen.

Oman joulunsa on jo puurtanut taiteilija **Virpi Pekkala**, jonka hurmaavat, punaposkiset tontut ja enkelit tuovat tullessaan riemukkaan joulutervehdyksen. Virpin kohdalla kaikki alkoi siitä, kun hän mainostoi- mistotyönsä ohella piirte- li tonttujaan ja enkelei- tään puutauluille. Öiseen aikaan syntynyt tuotanto myytiin hujauksessa pe- rinteisillä Naistenmessuilla Helsingissä. Sitten pik- kutaulut muuttuivat kor- teiksi ja alkoi uusi elämä Pekkalan perheessä.

– Tästä korttibusnek- sestä tuli kokopäivähom- ma niin minulle kuin mie- hellenikin. En olisi pärjän- nyt yksin, sillä firmassa tarvitaan toki joku joka ajattelee asioita perus- teellisesti. Minä vain piir- rän ja annan mielikuvii-

tukseni lentää, Virpi veis- telee.

Viime kesän ainoan helleviikon aikana Virpi piirsi tuoreimmat joulukorttinsa. Nyt hänen ko- koelmassaan on 42 eri- laista joulukorttia, joilla jokaisella on oma nimi. Vientiäkin on kortteille siunaantunut, ja samalla Virpi on saanut oppia, miten joulutervehdykset hoidetaan eri maissa.

– Suomalaiset ja osit- tain ruotsalaiset lähettä- vät postikortteja, mutta esimerkiksi norjalaiset pistävät taitettavat kortit aina kirjekuoreen aivan kuten amerikkalaisetkin. Suomalaisessa joulukor- tissa on yleensä käytet- tävä punaista, vihreää ja valkoista. Itse pidän kov- vasti sinisestä, mutta se ei tunnu menevän suuren yleisön makuun.

– Tonttuni Oskari ja neiti Näpsä seikkailevat kortteissa menestysek- käästi, mutta omaa suo- sikkiani, suloista suo- jelu- senkeliä, joka vaihtaa jouluna punaraitaiseen

Kynttilät virittävät Virpi Pekkalan joulutunnelmaan vaikka keskellä kesää.

persoonallisia joulukortteja. Moni yritys haluaa joka jouluksi minulta ikio- man tervehdyskortin, jota ei myydä muille. Tä- hän asti joulun inspiraati- onta on ollut tavatto- masti, ettei synnytystu- s- k- kesäaikaankaan ole ollut. Myönnettävä toki on, että yksi parhaista joulukortteistani syntyi jo- kunen vuosi sitten jou- luaamuna kello kuusi.

Virpi ei elä ympärivuotista joulua, sillä kortinte- kijällä on monta seson- kia. On pääsiäistä, lak- kiaista ja muuta perhe- juhlaa ajateltavana ja sit- ten mieleensä pyörii neli- vuotias neiti Karoliina.

– Vuosi sitten aloin tehdä Karoliinasta kerto- vaa kirjasarjaa yhdessä Laura Voipion kanssa. Vähitellen Karoliinasta on tullut merkittävä henkilö elämääni. Mukavaa taas elää pikkuneidin kiehto- vassa maailmassa, kun oma ainokainen on jo lähtenyt maailmalle opis- kelmaan, sanoo Virpi, jonka työpöydällä Karo- liina ja Oskari-tonttu vuo- rottelevat mielialojen vaihtuessa.

Parast. aikaa

yöpukuun, ei osata yh- distää joulun. Suomalai- nen liittää enkelin vain kuolemaan, Virpi tietää.

Hän rakastaa yhdistää kortteihinsa pieniä jippo- ja, joista koituu saajalle iloa. – Olen onnellinen, että nykyisin arvostetaan